

Táborový zpěvník...

... Malonty 2006

Majitelka:

Ring-o-ding (Marta Kubišová)

Za mořem nejhlubším za horou vysokou
Za lesem smutnějším než oči dětí jsou
Křídla vran, tisíc vran
Devět řek vede tam
Poslouchej.

Za bránou tisící tam zvonková je zem
A lidé zvonkoví v ní zvoní celý den
Pro váš pláč pro váš smích
Ring-o-ding pro váš hřích
Poslouchej.

V ulicích z perleti a lístků okvětních
Domečky skleněné a z křídel motýlích
Barevný vodopád
Má barev víc než můžeš znát
Poslouchej.

A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození
Když se stane neštěstí svým zvonkem zazvoní
Ring-o-ding ring-o-ding
Ring-o-ding ring-o-ding
Poslouchej.

Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát
Auta se vyhnou a kdo nemoh' může vstát
Ring-o-ding ring-o-ding
Ring-o-ding ring-o-ding
Poslouchej.

Přichází i mezi nás i mezi námi jsou
Na první pohled je nepoznáš když po ulici jdou
Zazvoní když přijde čas
Kde by mlčky stál každý z nás
Poslouchej.

Já zpívám pohádku pro děti zvonečků
Pro vlásky holčiček pro ouška chlapečků
Ring-o-ding ring-o-ding
Ring-o-ding ring-o-ding
Poslouchej.

Až jednou vyrostou pak jistě zazvoní
Mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození
Pro váš pláč pro váš smích
Ring-o-ding i pro váš hřích
Poslouchej.

Ring-o-ding-o ring-o-ding-o Ring-o-ding-o ding
Ring-o-ding-o ring-o-ding-o Ring-o-ding-o ding.

Až vzlétnou ptáci (Spirituál Kvintet)

Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával.
Drak co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.
Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto,
když musí jít večer spát.

Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou,
Vzpomínka mi zůstává na tu smutnou zemi krásnou.
Na rybářské staré síti, na draka a malé dítě,
které nemá si s kým hrát.

Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,
jako vánek šel kam chtěl smutné lampy lidem zhasel.
Pohádkovou dýchal vůni, mluvil řečí horských tůní,
průzračnou jak dětský smích

Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,
na dlani s tím v dětství tál, i když padal bez ustání.
Den začíná tichou flétnou chvíli předtím nežli vzlétnou
hejna přání ve větvích.

Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával...

Dejte mi kousek louky (Marta Kubišová)

Jsem zoufale šedivá zátoka
jsem zoufale šedivej kout
a loď, co by padla mi do oka,
ta miluje proud.

Člun oklikou mine břeh můj
a marně bych volala: "Stůj !"
Jsem zoufale šedivá zátoka,
jsem zapadlej kout.

Dejte mi kousek louky zelený,
než mě jed samoty otráví,
nežli mě v poutech
sevře ten ostnatej drát.
Dejte mi kousek louky zelený,
já se tam položím do trávy,
tam bude lehčí snít,
že mě někdo má rád.

Jsem hospoda, kde je ti do breku,
jsem sama, jak na okně mříž.
Kde jen tě mám, kde jsi, můj Monteku ?
Kde jsi můj Monteku, že nepřicházíš ?

Jsem parcela, kde se nic nestaví,
jsem nádraží, kde není vlak,
mý lásky jsou prostě jen představy,
sen skončí, co pak ?

Proč nikdo jen nepřiletí,
kdo vzal by mě do objetí ?
Jsem parcela, kde se nic nestaví,
jsem prostě jen tak.

Dejte mi kousek louky zelený...

Pelíšky (Marta Kubišová)

Vidíš jak lidé marně bloudí
Nad propastí velkých snů
Prosí věčnost slepě loudí
A zbývá jim už jen pár dnů.

Tak dej se k nám a projdem svět
Najdem těch pár moudrých vět
Kde budem spát to pánbůh ví
V pelíškách koček toulavých.

Myslíš na mrtvou touhu věcí
Na hudbu tmy a slunce zář
A dobře víš že žádní vědci
Nezodpoví na co se ptáš.

Tak dej se k nám a projdem svět ...

Znáš krásné malby starých mistrů
Mají rám pozlacený
A znáš znáš strach znáš lásku v bistru
Znáš naděje ztracený.

Tak dej se k nám a projdem svět ...

To ta Helpa (Slovenská lidová)

To ta Helpa to ta Helpa
To je pekné město.
A v tej Helpe a v tej Helpe
Švarných chlapcov je sto.
[:Koho je sto toho je sto,
nie po mojej voli.
Len za jedným len za jedným
Srdečko ma boli:]
Za Janičkom za Palíčkom
Krok by nespravila.
Za Duríčkom za Mišičkom
Dunaj přeskočila
[:Dunaj Dunaj Dunaj Dunaj
Aj to širé pole.
Len za jedným len za jedným
Potěšenie moje :]

A té Réhradice **(Moravská z Rajhradu)**

A té Réhradice na pěkný rovině,
Teče tam voděnka dolu po dědině.
Je pěkná, je čistá.

A po tej vodence drobný rebe skácó
Povez mně má milá proc tvý oci plácó
Tak smutne žalostne

Pláčó vone pláčó šohaju vo tebe
Že sme se dostali daleko vod sebe
Daleko vod sebe

Proc by neplakaly dyž hlavenka bolí
Musijó zaplakat šohajovi kvuli
Šohajovi kvuli.

A té Réhradice na pěkný rovině,
Teče tam voděnka dolu po dědině.
Je pěkná, je čistá...

Topič u piána **(Karel Plíhal)**

1. Sedí topič u piána,
preluduje potají
a pod prsty toho pána
bílé klapky černají.
2. Za ta léta u divadla,
která strávil v kotelně
hraje svoje "Pec nám spadla"
stále více fortelně.

Ref.: Zatímco se hudebníci
vybavují u kávy,
topič si nad klávesnicí
vyhrnuje rukávy.

3. = 1.
4. Slaví celý rozesmátý
konec topné sezóny
a kysličník uhelnatý
proměnil se na tóny.

Na konečné tramvaje (Karel Plíhal/Jiří Žáček)

1. Toulám se na konečný tramvaje,
kde jsi mě před půlrokem nechala.
Říká se: kdo uteče, vyhraje,
a ty jsi navíc ještě někam nutně spěchala.
2. Nicméně doufám, že tu vystoupíš,
věřím, že tento zázrak stane se,
jen co se naličíš a nakoupíš,
jedna z těch tramvajů tě ještě dneska donese.
- R: Můra světlem zmámená
bloudí slepým jízdním řádem,
noční nebe volným pádem
rozmačkalo den.
Bezbranná a bezcenná
zmoklá myš je tato chvíle,
co mi vlezla do košile
a nemůže ven.
3. A tak tu s automatem na lístky
hledíme mlčky na ty koleje.
Možná má také svoje bolístky,
anebo kdoví, jestli se mi v duchu nesměje.
4. A vítr honí lístky po zemi,
tisíce procvakanejších mrzáčků,
a tlustej tramvaják si dlaněmi
zahřívá mlíko, který hltá přímo ze sáčku.
- R.

